

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 24 marca 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Judiciaire – Bobigny – Francja) – BNP Paribas Personal Finance SA / ZD

(Sprawa C-288/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Ochrona konsumentów – Dyrektywa 93/13/EWG – Nieuczciwe warunki w umowach konsumenckich – Umowa kredytu denominowanego w walucie obcej (frank szwajcarski) – Warunki narażające konsumenta na ryzyko walutowe – Artykuł 4 ust. 2 – Wymogi zrozumiałości i przejrzystości – Ciężar dowodu – Artykuł 3 ust. 1 – Znacząca nierównowaga – Artykuł 5 – Sformułowanie warunku umownego w sposób jasny i zrozumiały]

(2022/C 359/14)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal Judiciaire – Bobigny

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: BNP Paribas Personal Finance SA

Strona pozwana: ZD

Sentencja

- 1) Artykuł 4 ust. 2 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „główny przedmiot umowy” w rozumieniu tego przepisu obejmuje warunki umowy kredytu, które przewidują, że waluta obca jest walutą rozliczeniową, a euro jest walutą płatniczą – co powoduje przeniesienie ryzyka walutowego na kredytobiorcę – jako że warunki te ustalają istotny element charakteryzujący ową umowę.
- 2) Artykuł 4 ust. 2 dyrektywy 93/13 należy interpretować w ten sposób, że w ramach umowy kredytu denominowanego w walucie obcej, wymóg przejrzystości warunków tej umowy, które przewidują, że waluta obca jest walutą rozliczeniową, a euro jest walutą płatniczą – co powoduje przeniesienie ryzyka walutowego na kredytobiorcę – jest spełniony w sytuacji, gdy przedsiębiorca udzielił konsumentowi wystarczających i prawdziwych informacji pozwalających właściwie poinformowanemu oraz dostatecznie uważnemu i rozsądnemu przeciętnemu konsumentowi zrozumieć konkretne funkcjonowanie przedmiotowego mechanizmu finansowego i dzięki temu ocenić ryzyko negatywnych konsekwencji finansowych takich warunków, potencjalnie istotnych, dla jego obowiązków finansowych przez cały okres trwania wspomnianej umowy.
- 3) Dyrektywę 93/13 należy interpretować w ten sposób, że stoi na przeszkodzie temu, by ciężar dowodu jasnego i zrozumiałego charakteru warunku umownego w rozumieniu art. 4 ust. 2 tej dyrektywy spoczywał na konsumentcie.
- 4) Artykuł 3 ust. 1 dyrektywy 93/13 należy interpretować w ten sposób, że warunki umowy kredytu, które przewidują, że waluta obca jest walutą rozliczeniową, a euro jest walutą płatniczą, co powoduje przeniesienie ryzyka walutowego – bez określenia jego górnej granicy – na kredytobiorcę, mogą powodować znaczącą nierównowagę wynikających z tej umowy praw i obowiązków stron na niekorzyść konsumenta, ponieważ przedsiębiorca nie mógł racjonalnie oczekiwać, dochowawszy wymogu przejrzystości wobec konsumenta, że ten ostatni zaakceptuje nieproporcjonalne ryzyko walutowe wynikające z tych warunków.

⁽¹⁾ Dz.U. C 297 z 7.9.2020.